

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 16C/351/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415207934
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Leňová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1415207934.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Luciou Leňovou v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736 zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, Advokátska kancelária ECKER - KÁN & partners, Námestie Martina Benku 9-C1, Bratislava proti odporcovi: R. C., W.. XX.XX.XXXX, naposledy bytom N. X, Bratislava, zastúpený opatrovníkom pre konanie Q. S., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava IV, o zaplatenie 70,70 eur, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 70,70 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eura a z trov právneho zastúpenia vo výške 29,99 eura, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Vladimíra Kána, advokáta.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 11.06.2015 domáhal zaplatenia 70,70 eur a náhrady trov konania, nakoľko odporca sa v dopravnom prostriedku navrhovateľa nepreukázal na výzvu kontrolného orgánu platným cestovným lístkom.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 16C/351/2015 - 7 zo dňa 07.09.2015, ktorým odporcu zaviazal k zaplateniu uvedenej sumy a náhrady trov konania.

Nakoľko sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, súd ho uznesením č. k. 16C/351/2015 - 13 zo dňa 17.12.2015 zrušil.

Uznesením č. k. 16C/351/2015 - 14 zo dňa 17.12.2015 ustanovil súd odporcovi podľa § 29 ods. 2 a ods. 6 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len O.s.p.) opatrovníka, keď sa súdu napriek vykonaným šetreniam nepodarilo zistiť pobyt odporcu.

Opatrovník sa k návrhu nevyjadril.

Súd v predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len O.s.p.) v spojení s § 200ea O.s.p., nakoľko sa jedná o drobný spor.

Deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli tunajšieho súdu a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11.05.2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Súd pri rozhodovaní vychádzal z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 14.02.2015, z ktorého zistil, že odporca sa v uvedený deň na linke č. 83 na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom - cestoval bez cestovného lístka.

Podľa § 760 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zák. č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o cestnej doprave“), cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 zák. o cestnej doprave, ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

Podľa § 17 ods. 2 zák. o cestnej doprave, sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Podľa § 17 ods. 3 zák. o cestnej doprave, dopravca je povinný zverejniť tarifu na svojom webovom sídle a zabezpečiť, aby sa aspoň základné údaje sprístupnili verejnosti v cestovnom poriadku, a ak je to možné, aj v priestoroch autobusovej stanice a v autobusoch, a aby osádka autobusu a revízori boli schopní informovať cestujúcich o sadzbách a ostatných cenách pred začatím prepravy a počas nej.

Podľa Tarify a Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave účinnej v rozhodnom období základné cestovné predstavovalo sumu 0,70 eura a úhrada za cestovanie bez platného cestovného lístka predstavovala sumu 70,- eur.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca cestoval v dopravnom prostriedku navrhovateľa, pričom sa na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom tak, ako bol povinný v zmysle § 14 ods. 2 zák. o cestnej doprave. Na základe uvedeného ho súd zaviazal k zaplateniu cestovného 0,70 eura a úhrady 70,- eur požadovanej navrhovateľom podľa § 14 ods. 2 a § 17 ods. 2 zák. o cestnej doprave, spolu 70,70 eur.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 150 ods. 2 O. s. p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov právneho zastúpenia 29,99 eura a náhradu za zaplatený súdny poplatok za návrh 16,50 eura.

Trovy právneho zastúpenia súd vyčíslil postupom podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „vyhl.“), celkovo v sume 59,97 eur, a to za dva úkony právnej pomoci, každý v sume 16,60 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie návrhu /§ 14 ods. 1 písm. a), b) vyhl./), režijný paušál k dvom úkonom právnej pomoci, každý v sume 8,39 eur (§ 16 ods. 3 vyhl.), zvýšenej o DPH 20%.

Súd nepriznal navrhovateľovi odmenu za úkon: zaslanie pokusu o zmier - výzva na zaplatenie, z dôvodu, že tento úkon nebol hmotnoprávnou podmienkou reálneho uplatnenia predmetného nároku na súde, t. j. aj bez vynaloženia nákladu na tento úkon právnej služby, by sa mohol domáhať návrhom ochrany svojich práv v konaní pred súdom; trovy spojené s týmto úkonom súd nepovažoval za účelne vynaložené na uplatňovanie práva navrhovateľa v predmetnej veci podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Náhrada trov právneho zastúpenia teda predstavovala sumu 59,97 eura, ktorú súd následne postupom podľa § 150 ods. 2 O. s. p. znížil o 50 % na 29,99 eura. K aplikácii tohto ustanovenia zákona súd dospel na základe zistenia, že náhrada trov konania v sume 59,97 eura je v pomere k uplatňovanej pohľadávke 70,70 eur neprimeraná.

Podľa § 150 ods. 2 O. s. p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Z jazykového a logického výkladu tohto ustanovenia jednoznačne nevyplýva, akými úvahami sa má súd spravovať pri svojom rozhodovaní. Miera úvahy súdu je zúžená

na univerzálnu danosť takejto možnosti, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke. Aký je pomer výšky trov k výške pohľadávky, ktorý treba považovať za neprimeraný, zákon nezakotvuje a moderačné právo súdu je ponechané na úvahe súdu. V danom prípade nemožno ponechať bez povšimnutia najmä tú okolnosť, že úkony advokáta smerujúce k vymoženiu pohľadávky navrhovateľa si nevyžadovali zložitý proces prípravy a vybavenia a z právneho hľadiska sa jedná o jednoduchý typ žaloby, bez nutnosti náročnej právnej analýzy, nakoľko ide evidentne o hromadne uplatňovaný návrh s nízkou hodnotou pohľadávky.

Odporca je povinný náhradu trov konania podľa § 149 ods. 1 O. s. p. uhradiť na bankový účet právneho zástupcu navrhovateľa vedený v L. L., E..L., K. SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, U. L. XXXXXXXX, v lehote uvedenej vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV na Krajský súd v Bratislave, písomne, v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.